

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18688/2022
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП “Паркинг сервис“ са седиштем у Нишу, чији је пуномоћник Миле Ђурић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Цветковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 7/22 од 01.09.2022. године, у седници већа одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 7/22 од 01.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Пироту Гж 7/22 од 01.09.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пироту П 73/21 од 28.10.2021. године, одлучено је да остаје на снази решење о извршењу јавног извршитеља Ане Костић Мишковић из ... И.ИВК – ../16 од 05.01.2017. године, па је обавезан тужени да исплати тужиоцу износ од 900,00 динара са законском затезном каматом од 19.12.2016. године до исплате, на име дуга и износ од 58.064,00 динара, на име трошкова парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Пироту Гж 7/22 од 01.09.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђено решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Пироту П 73/21 од 28.10.2021. године и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења

права. Узето је у обзир то да је институт посебне ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права под условима из члана 404. став 1. ЗПП, што није случај у конкретној правној ствари. Наиме, о парничним трошковима је одлучено применом чл.153. ст.1 и чл. 154. ст.1. ЗПП, с обзиром на исход парнице. Ревизијом се побија одлука о трошковима поступка, уз навод да је супротна странка трошкове поступка скривила, док се из стања у списима утврђује да тужилац није проузроковао трошкове својом кривицом, из чега произлази да је реч о процесном питању и да је то питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, и утврдио да ревизија тужених није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано, да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а одредбом става 2. овог члана, да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући у виду да тужени ревизијом побија правноснажну одлуку о трошковима поступка, која не чине главно потраживање тужилаца и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић